

[Ninn-Hansen.]

minister, hvorledes det forholder sig med dispositionsretten — om man vil: ejendomsretten — til de beløb, der er opsamlet. Det kan jo i hvert fald ikke være statens midler på den måde, at den højtærede finansminister har dispositionsret over dem. Og hvilke virkninger regner man med at dette lovforslag i det hele taget vil få for danske virksomheder, for dansk arbejde? Der er allerede nævnt en række steder, hvor lovforslagets bestemmelser vil få uheldige virkninger. Man har fremdraget spørgsmålet om turistbilerne, om motorcykler med sidevogne, om biludlejningsselskaberne og om samlefabrikkerne. Det ærede medlem hr. Retoft omtalte samlefabrikkerne, og jeg forstod, at han her var inde på noget af det samme, som det ærede medlem hr. Hans Rasmussen har fremført. Det vil vel sige, at man vil afhjælpe den skadelige virkning, lovforslagets bestemmelser vil få for disse virksomheder, ved at gennemføre en foranstaltning, der vel må betragtes som en toldforanstaltning. Skal det ærede medlem hr. Retofts bemærkninger forstås på den måde, at man nu fra regeringens side vil rette i forslaget? Jeg kan også spørge det ærede medlem hr. Kirkegaard, der taler efter mig, om man har den opfattelse i regeringspartierne, at det er rimeligt at rette den skade, man gør ved lovforslaget, ved at gennemføre en ordning, der virker som en toldforanstaltning? Jeg ville mene, at den eneste rigtige og den naturlige udgang ville være, at dollarpræmieringen, for bilernes vedkommende dollarpræmietillægget, bortfalddt, og at man så gennemførte en liberalisering til antagelige priser. Mit parti erkender nemlig, at man af valutamæssige grunde ikke på nuværende tidspunkt kan gennemføre det, som dog må have været meningen med ordningen, at den helt bortfalddt og på denne måde blev afviklet.

Jeg er egentlig ikke helt klar over, hvad der er den høje regerings mening. Man hævder ganske vist det synspunkt, at det er de valutaviske grunde, der har været afgørende. Men hvis de skulle være afgørende, hvorfor har man så ikke foreslået en midlertidig ordning som den, det ærede medlem hr. Holmberg var inde på, en ordning, efter hvilken man i hvert fald ikke tog noget højere beløb, ikke tog de 30 mill. kr., der

nu foreslås, og i øvrigt gennemførte en aftrapningsordning, f. eks. startende om et år?

Så kunne man på forhånd sige til de folk, der havde lyst til at købe bil: hvis I venter et år, så kan I købe biler billigere. I så fald havde der dog været en valutamæssig mening med forslaget. I stedet for kommer den højtærede finansminister og regeringen nu med et forslag, som jeg kun kan forstå sådan, at det medfører en yderligere beskatning af motor kørslen, af transportmidlerne her i landet. Det er en permanent lovgivning, man foreslår. Men når det er tilfældet, er det nødvendigt at sammenholde lovforslaget med de to lovkomplekser, den højtærede finansminister tidligere har fremsat forslag om. Den 7. februar 1956 fremsatte den højtærede finansminister forslag til lov om omsætningsafgift, vægtafgift og afgift af benzin, forslag til en permanent lovgivning på disse områder. Det samlede provenu ved denne lovgivning var beregnet til 640 mill. kr. Forslagene blev afvist af samtlige partier i denne sal med undtagelse af socialdemokratiet. Den stærkeste afvisning kom vel nok fra det ærede medlem hr. Tholstrup, der ifølge Folketingstidende 1956-57, 1. samling, sp. 1121, udtalte:

„Jeg vil slutte med at sige, at vi ikke kan gå med til omsætningskatten i det hele taget, hverken forhøjelsen eller den oprindelige. Vi er modstandere af enhver fordyrelse af køretøjerne. Det betyder fordyrelse af transporten, og jeg vil igen fastslå, at transporten er et så vigtigt led i vort produktionsliv og i problemet om vor levestof, at netop her må der ikke lægges en eneste sten i vejen.“

Det var en god udtalelse af det ærede medlem hr. Tholstrup og en udtalelse, som jeg havde håbet at det ærede medlem havde fastholdt. Dengang sagde det ærede medlem altså nej til en omsætningssskat på 127 mill. kr. I dag siger det ærede medlem ja til en omsætningssskat på næsten 300 mill. kr. Og hvad så med de øvrige afgiftslove? Skal de lægges ovenpå? Betyder det, at retsforbundet og det radikale venstre, der sammen med os andre tidligere er gået imod finansministerens forslag, nu bakker op om socialdemokratiet i denne sag?

Jeg vil gerne spørge de to partiers ordførere: hvilke aftaler har man om disse